

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بیماری دیابت و عوامل خطر مرتبط با بقای بیماران مبتلا به سرطان پستان

محل انتشار:

فصلنامه بیماری های پستان، دوره 14، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مرجان شریفی نسب - Faculty of Nursing and Midwifery, Sabzevar University of Medical Sciences, Sabzevar, Iran &
Department of Nursing, Ghaem Hospital, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

حمیده یزدی مقدم - Department of Operating Room, Iranian Research Center on Healthy Aging, Faculty of Paramedics, Sabzevar University of Medical Sciences, Sabzevar, Iran

سیده طاهره محدث - Department of Hematology & Medical Oncology, Ghaem Hospital, Faculty of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

محمد حسن رخشانی - Department of Biostatistics and epidemiology, Iranian Research Center on Health Aging, School of Public Health, Sabzevar University of Medical Sciences, Sabzevar, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: دیابت با افزایش خطر ابتلا به سرطان پستان ارتباط دارد. زمان بقای زنان مبتلا به سرطان پستان به علت ماهیت متاستاتیک بیماری علیرغم دریافت درمان های متعدد همچون شیمی درمانی، رادیوتراپی و... رو به کاهش است. این مطالعه با هدف بررسی رابطه دیابت و عوامل خطر مرتبط با بقای بیماران مبتلا به سرطان پستان در مراکز درمان سرطان انجام شد. روش بررسی: این مطالعه به صورت توصیفی - تحلیلی انجام گرفت. بیماران با روش نمونه گیری تصادفی سیستماتیک منظم انتخاب، سپس در دو گروه دیابتی و غیردیابتی قرار گرفتند. اطلاعات بالینی ۵۳۴ بیمار مبتلا به سرطان پستان در مراکز درمانی سرطان وابسته به دانشگاه علوم پزشکی مشهد جمع آوری و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و سپس بقای ۵ ساله بیماران پیگیری گردید. یافته ها: نتایج مطالعه نشان داد که بروز دیابت در سرطان پستان ۷/۱۲٪ بود. میانگین و میانه زمان بقا به ترتیب ۹۵/۹ و ۱۳/۰ سال بود. برای بررسی تاثیر دیابت بر زمان بقای بیماران مبتلا به سرطان پستان در حضور متغیرهای تاثیرگذار (سن، سن منارک، سن منوپوز و...) در مدل رگرسیون کاکس برازش و نتایج نشان داد که زمان بقای بیماران مبتلا به سرطان پستان دیابتی با غیردیابتی (HR: ۱/۰۴۳۱، CI: ۰/۹۵-۱/۱۴۳۱، P=۰/۳۴)، تفاوت معنی داری ندارد. خطر مرگ بیماران با تشخیص سرطان پستان با گیرنده استروژن مثبت نسبت به بیماران دارای گیرنده استروژن منفی بر مبنای رگرسیون کاکس چند متغیره بطور معنی داری کاهش پیدا کرد، (HR: ۱/۰۳۱۴، CI: ۰/۹۵-۱/۰۹۰۷، P=۰/۰۳) در بیماران تحت درمان با متفورمین مخاطره مرگ به شکل معنی داری کم شده و زمان بقا افزایش یافته است (HR: ۰/۹۵، CI: ۰/۸۵-۰/۲۲۶، P=۰/۰۴). نتیجه گیری: نتایج مطالعه حاضر نشان داد که زمان بقای بیماران مبتلا به سرطان پستان در افراد دیابتی با افراد غیردیابتی تفاوت معنی داری ندارد. با توجه به نتایج مطالعه در پیگیری بقای ۵ ساله، در بیماران دیابتیک مصرف متفورمین و در بین عوامل خطر بیماران با گیرنده استروژن مثبت میتواند باعث کاهش خطر مرگ گردد. لذا برنامه های غربالگری سرطان در گروه های در معرض خطر بالاخص در بیماران دیابتی و کنترل هایپرگلیسمی ممکن است بر زمان بقا موثر باشد.

کلمات کلیدی:

Diabetes, Breast Neoplasms, Survival Time, Metformin, دیابت, سرطان پستان, زمان بقا,

متفورمین

